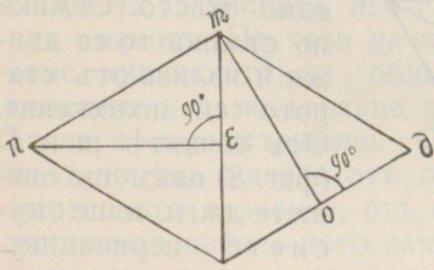

кой въпросъ. Обаче, оттукъ се качвате въ точка m ; щомъ поседите малко въ тази точка, слизате въ точка D . И тукъ мислите, че сте разрешили въпроса, но се заблуждате, както при точка C . Така се самоизлъгвате всъки денъ. Тъкмо разрешите единъ въпросъ, на другия денъ виждате, че не сте го разрешили. По този начинъ се създаватъ редъ философски системи, които наричаме „философски разсаждения на махалото“. Всъка такава система разрешава въпроситъ едностранично, въ лъво или въ дясно; въ края на крайщата виждате, че нито едното, нито другото разрешение е абсолютно. Тъкмо сте слѣзли въ точка C , наляво, и казвате: Това разрешение не е право. Качите се горе, но скоро слѣзвете въ точка D и казвате: И това разрешение не е право. Така се люлѣте съзнанието отъ D до C и обратно, докато дойдете най-после до

(Фиг. 2).

върви напредъ, разширява се и пръска свѣтлина въ пътя на човѣка.

точка O , устойчивата точка на съзнанието, отдето пакъ се изкачвате нагоре, къмъ точка m . Така се движи съзнанието ту наляво, ту надясно, ту въ точка O и